

افغانستان کشور پشتو و دری زبان است

در چند سال اخیر از طرف حکومت ایران و بعضی گروه‌های حلقه به گوش آن، تب و تلاش میشود که اتحادیه بی را به نام (اتحادیه کشور های فارسی زبان) ایجاد کنند . حاجت به توضیح نیست که مبتکر این نظریه کی هست و فایده آن به کی میرسد !! اما یک چیز مانند روز روشن ، روشن است و آن این که :

- ما هنوز در کشور خویش، طور شفاهی به این توافق نرسیده ایم که لسان ما فارسی ، دری، یا فارسی دری است ، و در قانون اساسی کشور ما چیزی به نام لسان (فارسی) وجود ندارد. در آنجا گفته شده که از جمله لسانهای افغانستان ، پشتو و دری لسان های رسمی کشور میباشد ؛

- تائیداً کشور ما را کشور فارسی زبان ، نامیدن یعنی چشم پوشی و انکار از لسان رسمی دیگر کشور یعنی پشتو و نیز تمام لسان های دیگر که قانون افغانستان در مناطق اکثریت گوی، به آنها نیز حیثیت زبانهای رسمی را داده است ؛

- ثالثاً ، این اتحادیه نه تنها درد کشور و مردم ما را دوا نمیکند بلکه برعکس وحدت ملی و هویت فرهنگی مارا ، به طور جدی متضرر ساخته میتواند .

روی همین ملحوظ، چندی قبل با درک حساسیت موضوع ، مضمونی را تحت نام (آیا افغانستان یک کشور فارسی زبان است ؟) نوشتم ، و به پورتال ملی افغان جرمن آنلاين فرستادم ، که آنها نیز لطف نموده، آنرا نشر کردند. وقتی گرداننده محترم سایت از من پرسیدند که اگر مایل باشم ، مضمونم را در ستون نظر خواهی بگذارند ، اول متردد بودم. تردیدم به خاطری بود که چنانچه تجربه نشان میدهد بعضی برادران احساساتی ما گاهگاهی ، جانب احترام را ننگه نداشته و به جای اظهار اختلاف خویش با موضوع طرح شده ، به شخصیت نویسنده تاخته و حتی تا مرحله دو و دشنام میرسند. من تشویشم را با گرداننده محترم شریک ساخته و وقتیکه توجه آنها را در زمینه خواسته و اطمینان حاصل نمودم، حاضر شدم ، که مضمونم در ستون نظر خواهی گذاشته شود.

من در حالیکه از تمام برادران و خواهران هموطنم که در زمینه ابراز نظر کردند، تشکر میکنم ، میخواهم در این نوشته خویش ، بعضی مسایل را کمی بیشتر روشن بسازم .

ضرورت این نوشته را وقتی احساس کردم ، که نظریات هموطنانم را در باب نوشته قبلی خود مطالعه کرده ، متوجه شدم که بعضی برادران هدف و مقصد مرا با وصف تمام وضاحت آن درک نکرده اند ، و یا قصداً نخواستند آن درک کنند و کوشش میکنند ، به آن رنگ و بوی دیگر دهند.

هدف من در آن نوشته این نبود که از موجودیت و اهمیت لسان دری ما انکار کرده ، آنرا فاقد حق و حقوق در افغانستان ثابت بسازم . من حتی افغانستان ما را بدون لسان دری اصلاً تصور کرده نمیتوانم ، همانطوریکه بدون زبان پشتو اینکار را نمیتوانم . با تکرار میگویم که لسان دری و پشتو صرف نظر از حقوق نامساوی این دو لسان ، هر دو از جمله لسان های خیلی مهم و رسمی کشور ما میباشدند. من باور دارم که به مرور زمان و در اثر مبارزه نسل جوان ما، بلاخره بی عدالتی در تمام عرصه های زندگی جامعه ما ، از بین رفته ، و جای گله و شکایت و بدبینی را علاقه و تائید ارزش های معنوی یکدیگر خواهد گرفت. این کار به مبارزه پاک ، بدون تعصب و مسالمت آمیز و روشنفکرانه ضرورت دارد ... اگر بگویم که شخصاً منحیث یک افغان پشتون ، عیناً مانند لسان عزیز مادری ام (پشتو) ، به لسان دری نیز علاقه و آنرا دوست دارم ، مطمئن هستم که هیچ مبالغه ای نکرده ام .

مخالفت من و هزار ها تن دیگر، با تعمیم اصطلاح افغانستان کشور فارسی زبان و افغانستان عضو کشورها یا (مثلث فارسی زبان) ، مخالفت ، نه با زبان دری و نه، با دری زبانان عزیز کشور ما میباشد. من برای این مخالفتم در نوشته قبلی ام تفصیل کافی داده ام و اساسات قدرتمند قانونی ، اخلاقی و واقعبینانه در طرح این مخالفت مرا یاری میدهند و تقویت میکنند .

حتی اگر فرض را بر این هم بگذاریم که لسان ما نه دری بلکه فارسی است ، باز هم می بینیم که طبق قانون اساسی کشور ما – ما یک کشور دارای دو زبان رسمی هستیم ، و همین یک ماده قانون ما مشکل مارا حل میکند . افغانستان کشور فارسی زبان نیست . افغانستان کشور پشتو و دری زبان است . هر نوع توصیف لسانی افغانستان بدون ذکر هر دو لسان رسمی ، یک توصیف ناقص ، نامکمل و نادرست است .

بدبختانه کشور ما و مردم ما که عمری را در جنگ و بدبختی گذاشته اند ، بیش از همه به نان ، سرپناه و امنیت ضرورت دارند . اگر حکومت ما قرار است که در کدام اتحادیه ای شرکت کند، باید این اتحادیه به ما کمک کند تا جنگ را در کشور خود توقف دهیم ، آب و نان به هموطنان خویش فراهم کنیم ، و سرپناه را برای آنان (خصوصاً برای آنعده افغانهایی مهاجر که در ایران با بدترین شکل زندگی میکنند، توهین و تحقیر میشوند ، و بعضاً با ناجوانمردانه ترین شکل اخراج میشوند) ، آماده سازیم، و نباید شرکت در مثلث های داشته باشیم که غیر قانونی ، غیر واقعی و بدتر از همه پدید آورنده نفاق و بدبینی میان ما افغانها باشد .

یکبار دیگر موضوعات را به طور خلاصه تقدیم وطندارن عزیزم میکنم :

- زبان دری یکی از (کم از کم) دو لسان مهم و رسمی کشور ماست . هیچ کس حق ندارد این موضوع و واقعیت را انکار کند .
- در عین حال هیچ کس نمیتواند از موجودیت ، رسمیت و قانونیت زبان پشتو انکار کند و آنرا نادیده انگارد .

افغانستان یک کشور دو لسانه هست و در هر مرجع ملی و بین المللی باید چنین معرفی شود. هیچ کس حق ندارد کشور مارا یک کشور یک زبانه معرفی کند و یا در مثلث های شرکت کند که از این واقعیت کشور ما انکار میکند .

مشوره من به مقامات مسؤول (البته به آنها که فکر و اراده ملی دارند و به ارزش های جامعه افغانی وفادار هستند و نه دیگران !) در حکومت افغانستان اینست که هیچگاهی در چنین یک اتحادیه ، خصوصاً با چنین مشخصات و هویت شرکت نکنند . شرکت کردن در چنین اتحادیه ها ، مغایر با قانون اساسی افغانستان ، مغایر وحدت ملی در افغانستان و خیانت به هویت کلتوری مردم افغانستان است . یگانه چیزیکه این کار را قسماً ممکن میگرداند ، تغییر نام این اتحادیه است . به طور مثال میتواند این نام فقط در برگرنده دری زبانان افغانستان

باشد. به طور مثال اتحادیه فارسی زبانان سه کشور و یا نیز در این تلاش ها به لسان پشتو نیز توجه مساوی الحقوق داده شده و برای مثال چنین مسمی شود: اتحادیه کشورهای فارسی زبان و کشور پشتو و دری زبان افغانستان و یا کدام اسم مناسب و معقول دیگر... تنها درین صورت خواهد بود که این اتحادیه تا اندازه زیاد و از روی قانون نافذ در کشور ما و برای اکثریت مردم کشور ما قابل قبول خواهد بود.

اما چشم پوشی از لسان پشتو و تمام پشتونها (و اقلیت های دیگر و زبان های شان) ، و شمول در چنین اتحادیه ها دقیقاً بار کجی است که به منزل نخواهد رسید .

اگر کس یا کسانی میخواهند که به طور طبیعی و قانونی، زمینه را برای این مساعد کنند ، تا ثابت نمایند که افغانستان کشور فارسی زبان است و باید در این اتحاد کشورهای فارسی زبان عضو باشد، آنها کم از کم، در آغاز به یک لویه جرگه ضرورت دارند و در قدم دوم ضرورت دارند تا اعضای این جرگه را قناعت ! دهند که آنها در موارد ذیل قانون اساسی تغییر ! بیاورند :

- اولاً چون در قانون اساسی ما لفظ فارسی به چشم نمیخورد بلکه دری است ، نخست از همه آنها باید کلمه دری را به فارسی تبدیل کنند ؛
- در ماده زبانهای افغانستان ، کلمات پشتو و لسانهای منطقوی را حذف نموده و مثلاً نوشته شود . یگانه لسان ملی و رسمی افغانستان فارسی میباشد .

اگر چنین یک چیز ممکن باشد و اگر آنها بتوانند چنین یک چیز معجزه مانند را در واقعیت عملی کنند ، حق این ادعا را خواهند داشت و فقط در بین صورت خواهد بود که افغانستان واقعاً یک کشور فارسی زبان خواهد بود و در آن صورت اگر در این اتحادیه یا مثلث عضویت نیز داشته باشد هر انتقادی بر آن بیجا و بی اثر خواهد بود. اما در حال حاضر افغانستان یک کشور فارسی زبان نیست . افغانستان یک کشور پشتو و دری زبان است!

یادداشت : از صفات برجسته دوران حکومت بناغلی کرزی ، یکی هم اصل معامله و مصلحت بود و است ، حتی اگر این مصلحت ها خلاف مصالح علیای کشور نیز بوده آند.

درست در وقتیکه سرگرم نوشتن این مضمون بودم، خبری در پورتال افغان جرمن توجه ام را جلب کرد. خیر حاکی از این بود که نشست آینده سران به اصطلاح کشور های فارسی زبان !!! در سال نو در شهر مزار شریف برگزار خواهد شد . بلی کشور ما – بینظیرترین کشور در جهان است. درین جا اعضای دولت و حکومت نه حافظ و مدافع قانون اساسی خویش بلکه نخستین زیر پا کنندگان آن اند . (با احترام فراوان به آن عده اشخاص و گروه های ملی گراه در این حکومت و با عرض معذرت از آنها) شکر خدا را به جا میآورم که روزهای چنین حکومتی ، که در هر قدم عزت و وقار افغانهای اصیل را زیر پا کردند ، و جز ذلت و بی ابرویی چیزی از خود به جا نگذاشتند، استقلال افغانستان را به امریکاییان مغرور سپردند و هویت و کلتور آنرا کوشش کردند و میکنند فدایی سر ایرانیان کنند، بالاخره به سر رسید.

امیدوارم حکومت آینده افغانستان بهتر از فعلی بوده و به مسایل و منافع ملی وفادار باشد .

پایان